

گزارش چهاردهمین نشست از سلسله نشست‌های آشنایی با سرزمین مادری

روستای سرسبز و تاریخی سیدمیران

غروب روز دوشنبه یکم دی‌ماه ۱۴۰۴، ساعت ۱۷:۳۰، چهاردهمین نشست از سلسله نشست‌های سرزمین مادری با موضوع روستای سرسبز و تاریخی سیدمیران، در سالن آمفی‌تئاتر مؤسسه فرهنگی میرداماد برگزار شد. این نشست که پس از نشست آشنایی با روستای

تاریخی شاه‌کوه سفلی و آشنایی با روستای بالاجاده، سوّمین نشست از دسته‌های نشست‌های آشنایی با یک روستا بود، با گرداندگی و کارشناسی رحمت‌اله رجایی پژوهشگر تاریخ و از اهالی روستای سیدمیران، اداره و برگزار شد. لازم به یادآوری است که گروه فرهنگی-پژوهشی سرزمین مادری، که تلاش می‌کند در هر سال ۶ نشست (هر دو ماه یک بار) جهت آشنایی با موضوعات مختلف فرهنگی-تاریخی حوزه‌ی جغرافیایی سرزمین گرگان و استرآباد (استان گلستان) برگزار کند، باتوجه به جایگاه و اهمیتی که برای روستاها در تاریخ و فرهنگ سرزمین گرگان و استرآباد قایل است، بر خود لازم دانسته که در هر سال حداقل یک نشست را به آشنایی با یک روستا اختصاص دهد. برای سوّمین نشست روستایی، ابتدا روستای زیارت گرگان، به عنوان یکی از تاریخی‌ترین روستاهای این سرزمین، که بر سر یکی از راه‌های ولایت استرآباد با ولایت کومش قرار داشته و پیوند فرهنگی غیرقابل انکاری با مرکز این ولایت یعنی شهر استرآباد (گرگان کنونی) دارد، برای این منظور نامزد شد، اما با وجود رایزنی‌های مکرر، این امر محقق نشد. سپس گزینه‌ی بعدی روستای محمدآباد گرگان بود، که به عنوان یکی از روستاهای تاریخی واقع در منطقه‌ی جلگه‌ای گرگان و دشت و هم‌چنین یکی از روستاهایی که در نقطه‌ی مرزی بین شهر استرآباد و دشت ترکمن واقع شده و در طول تاریخ به به عنوان یک سدّ دفاعی در برابر تهاجمات اقوام شمالی به شهر استرآباد نقش مؤثری داشته، نامزد شد، اما به دلایلی برگزاری نشست آشنایی با این روستا نیز محقق نشده و در نهایت بنا بر تصمیم اعضای شورای راهبردی گروه سرزمین مادری، با توجه به حضور آقای رحمت‌اله رجایی به عنوان یکی از پژوهشگران تاریخ که از اعضای اصلی همین شورا و اتفاقاً از اهالی روستای سیدمیران هستند، تصمیم بر آن شد که این نشست روستایی با

مدیریت و گرداندگی آقای رجایی، به روستای سیدمیران اختصاص یابد. در نهایت پس از آن که آقای رجایی پیشنهاد سایر اعضا را پذیرفت، رایزنی‌هایی را با دهیاری و شورای روستای سیدمیران انجام داد و طی برگزاری چندین جلسه با اعضا شورا و دهیار روستا، هماهنگی‌های لازم صورت گرفته، در پی تلاش‌های رجایی با همکاری شورا و دهیاری سیدمیران و سایر اهالی روستا، یکی از جذاب‌ترین نشست‌های روستایی از سلسله نشست‌های سرزمین مادری، با استقبال اهالی روستای سیدمیران، فعالان فرهنگی سایر روستاهای استان و گروهی از علاقه‌مندان به موضوعات فرهنگی و تاریخی، در سالن آمفی‌تئاتر مؤسسه فرهنگی میرداماد برگزار شد. این نشست در مجموع با ترکیبی از سخنرانی‌های تخصصی، ارائه گزارش، گفت‌وگوهای اجتماعی و فرهنگی، تجلیل و تقدیر، برگزاری نمایشگاه و پذیرایی به سبک روستای سیدمیران، یکی از نشست‌های پربار آشنایی با سرزمین مادری بود. در برگزاری این نشست که به ابتکار مؤسسه فرهنگی میرداماد برگزار شده بود، دهیاری و شورای روستای سیدمیران، بنیاد فرهنگی- خیریه‌ی مهر سیدمیران، شرکت تعاونی تولیدی روستایی زراعت سبز سیدمیران نیز مشارکت داشتند.

این جلسه با سخنرانی احمد خواجه‌نژاد مدیرعامل مؤسسه فرهنگی میرداماد و عضو شورای سلسله نشست‌های آشنایی با سرزمین مادری آغاز شد. خواجه‌نژاد به عنوان مقدمه‌ی ورود به جلسه بیان داشت: «مجموعه نشست‌هایی را که با عنوان «آشنایی با سرزمین مادری» به همت مؤسسه فرهنگی میرداماد و تعدادی از دوستان علاقه‌مند به حوزه‌ی فرهنگ این سرزمین برنامه‌ریزی شده، تلاش دارد که بتواند قابلیت‌های فرهنگی و داشته‌های فرهنگی خودمان را بیشتر به جامعه معرفی کند و بشناساند و به عبارت دیگر شاید این نشست‌ها بتواند روزه‌ای را باز بکند که ما با داشته‌های خودمان و با هویت فرهنگی و هویت تاریخی خودمان بیشتر آشنا بشویم، که البته این واقعاً یک حلقه‌ی مفقوده‌ایست که شاید در این دهه‌های اخیر کمتر به آن توجه شده و احساس می‌شود که یک دلیل آن این است که خیلی از موضوعات فرهنگی ما دولتی شده است و همین امر سبب شده که خودبه‌خود از توجه به داشته‌های فرهنگی یک مقداری فاصله بگیریم، چراکه مثلاً می‌گوییم: «خوب دستگاه‌های دولتی هستند که این کارها را انجام دهند» درحالی که متأسفانه به هیچ وجه کاری را که باید نهادهای دولتی برای احیاء و اشاعه و شناساندن این میراث معنوی انجام دهند، انجام نداده‌اند. پس به همین خاطر این نشست‌ها برنامه‌ریزی شده که به اندازه توان خودش تا حدودی حق مطلب را ادا کند. هرچند واقعاً در قالب این نشست‌ها و در این فاصله‌ی کوتاه نمیتوانیم آن چیزی را که باید و شاید انجام دهیم و حق مطلب را ادا کنیم. اما به قول خودمانی شاید به اندازه‌ی توان موجود، حداقل یک تلنگر کوچکی در حوزه‌ی این مسائل زده شود، که تک‌تک ما احساس بکنیم که در مورد این موضوعات وظایفی داریم و باید این وظایف را انجام بدهیم. در درجه‌ی اول شناخت خودمان را نسبت به این موضوعات بیشتر بکنیم و علاوه بر آن تلاش بکنیم که دیگران را هم آشنا بکنیم و این نشست‌ها که امروز در چهاردهمین نشست آن هستیم و طبق قرار سعی داریم که هر دو ماه یک بار آن را برگزار کنیم، با این نگاه برنامه‌ریزی شده که در هر نشستی ما به یک موضوع بپردازیم و سعی بکنیم در مورد آن موضوع بیشتر صحبت بکنیم و مخاطبان خودمان را ترغیب کنیم که بعد از این نشست‌ها به

موضوع مورد بحث توّجه بیشتری داشته باشند. یکی از سرفصل‌های این نشست‌ها، پرداختن به موضوع روستا بوده، که یکی از قابلیت‌های کشور ما - به‌ویژه در منطقه‌ی ما؛ در شمال ایران و باز ویژه‌تر در استان گلستان - به خاطر تنوّع بافت‌های جمعیتی و روستایی، وجود روستاهای متعدّد، یکی از سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی ماست و به همین خاطر اگر قرار است که ما با هویت فرهنگی و تاریخی و مسائل اجتماعی خودمان آشنا بشویم، حتماً باید توّجهی ویژه به روستاها داشته باشیم و به همین خاطر هم هست که یکی از سرفصل‌هایی که برای برگزاری نشست‌ها مدنظر قرار گرفته، موضوع روستاهاست. چون ما اعتقاد داریم که تاریخ چند هزارساله‌ی سرزمین ایران، هم به لحاظ اقتصادی و هم به لحاظ فرهنگی، حتماً و قطعاً مدیون روستاهاست و اگر ما بخواهیم بیشتر به داشته‌های خودمان بپردازیم و آشنا بشویم، چاره‌ای نداریم جز آن‌که به سراغ روستاها برویم.

خواجه‌نژاد اضافه کرد: باتوجه به این‌که برگزاری این نشست‌ها، در نوع خودش تا حدّی بدیع و نو است، از همان ابتدا تمام تلاش ما این بوده که سراغ موضوعاتی برویم که اطلاعات ما در مورد آن موضوعات بیشتر باشد و دسترسی‌های بیشتری به آن موضوع و پیوست‌های آن داشته باشیم و در نهایت پرداختن به آن موضوع برای ما کاری آسان‌تر باشد. همان‌طور که می‌دانید خیلی از مکان‌ها و اماکن جغرافیایی به خاطر وجود برخی از دوستانی که در این زمینه فعال هستند و کار می‌کنند، بیشتر مورد شناخت و شناسایی عمومی قرار می‌گیرد و خوب یکی از عزیزانی که از پایه‌گذاران و عضو شورای مرکزی و برنامه‌ریزی همین نشست‌های سرزمین مادری هم بود، جناب آقای رحمت‌اله رجایی که از پژوهشگران و افتخارات استان ما و اهل روستای سیدمیران هستند، ما از ایشان خواهش کردیم که به پشتوانه‌ی ایشان ما این نشست را در خدمت عزیزان روستای سیدمیران باشیم. چون خود آقای رجایی ظرفیت‌های بالایی را در حوزه‌های پژوهشی دارند و از این جهت ما احساس می‌کردیم که وجود ایشان می‌تواند به ما خیلی کمک بکند که بتوانیم در مورد این روستا اطلاعات بیشتری را خدمت شما عزیزان ارائه بدهیم. به هر حال، بر همین اساس «آشنایی با روستای سرسبز و تاریخی سیدمیران» برای این نشست انتخاب شد.

پس از پایان سخنان خواجه‌نژاد، رحمت‌اله رجایی به عنوان مجری-کارشناس برنامه سخنان خود را با نشان دادن تصویری از یک «بسم‌اله الرحمن الرحیم» آغاز کرد که در سال ۱۲۸۱ق به قلم «محمّد رحیم ابن حاجی بابای سیدمیرانی» در نسخه‌ی دست‌نویس کتاب «حاشیه شرح شمسیه» تألیف میرسید شریف گرگانی، نوشته شده و این نسخه اکنون در گنجینه نسخ دست‌نویس کتابخانه میرداماد نگهداری می‌شود. رجایی در ادامه ضمن معرفی برگزارکنندگان مراسم، به اقدامات مؤسسه فرهنگی میرداماد در حوزه پژوهش‌های روستایی اشاره کرد. وی در ادامه‌ی سخنان خود به اهمیت پرداختن به روستاها اشاره کرده و در پایان، از آقای یاسر ساورعلیا دهیار روستای سیدمیران دعوت کرد تا برای ایراد سخنان خود به روی سن بیاید.

یاسر ساورعلیا پس از ارائه‌ی مقدمات، به معرفی روستای سیدمیران پرداخته و گفت: روستای بزرگ سیدمیران، با قدمت ۷۰۰ ساله، روستایی است با ۹ شهید و الامقام دوران دفاع مقدس، شهید سلامت و شهید مدافع حرم، در دهستان روشن‌آباد، از توابع بخش مرکزی شهرستان گرگان و در ۱۲ کیلومتری غرب مرکز استان (شهر گرگان) واقع

شده است. این روستا با وسعت حدود ۶ هکتار (براساس طرح هادی روستا) و مساحت یک هزار و ۲۰۰ هکتاری اراضی سطح زیرکشت، دارای ۸۷۰ خانوار و جمعیتی بالغ ۳ هزار نفر است، که این ویژگی‌ها سبب شده روستای سیدمیران رتبه ۵ دهیاری‌ها را به خود اختصاص دهد. این روستا از لحاظ موقعیت جغرافیایی و حدود اربعه، از شمال همجوار است با روستای سدن، از شرق همجوار با اراضی کشاورزی روستای گلو، از غرب همجوار با اراضی کشاورزی روستاهای کلاسنگیان و اسپومحله و از جنوب همجوار با رودخانه پُراب شصت کلاته و جنگل‌های انبوه هیرکانی با چشمه‌های فراوان و تپه‌های تاریخی گران کوه است و در امتداد جنوبی به رشته‌کوه البرز متصل شده است. شغل اغلب مردم شریف روستا کشاورزی و دامپروری است و از لحاظ گردشگری و جاذبه‌های طبیعی می‌توان به بهشت باران (باران کوه) و دشت زیبا و سرسبز سورچشمه (دشت سو)، اشاره داشته باشیم. روستای سیدمیران در منطقه‌ی غرب گلستان «سفیر صلح و سازش» است. باتوجه به تشکیل هیأت صلح در روستای سیدمیران، که متشکل است از دهیار، شورای اسلامی روستا، معتمدین، متنفذین، ریش سفیدان و کارگروهی از کارشناسان خبری اهل روستای سیدمیران، منجر به این شده است که هیأت صلح روستای سیدمیران، «جزو پنج هیأت صلح برتر استان گلستان» بشود. و بیش از ۹۰ درصد از پرونده‌های ارجاعی به هیأت صلح سیدمیران ختم به صلح و سازش شده است. روستای سیدمیران نخستین روستایی بود که به عنوان پروژه پالیوت اقدام به نصب کدپستی هوشمند کرد. هم‌چنین سه نفر اهداءکننده‌ی عضو داشته و با افتخار ۳۸ نفر از اهالی روستا کارت عضویت اهداء خون را دارند. باتوجه به منابع آبی و احداث سدّ شصت کلاته در آینده‌ای نه چندان دور، نقش به‌سزایی در تأمین آب شرب شهرستان گرگان خواهد داشت. من اجازه می‌خواهم از همین تریبون از روستای سیدمیران به عنوان «روستای مهربان» یاد کنم.

رحمت‌الله رجایی توضیحاتی تکمیلی در معرفی روستای سیدمیران ارائه کرده و گفت: روستای سیدمیران بر روی آبزفت‌های رسوبی رودخانه شصت کلاته شکل گرفته و از قدیم‌الایام تا همین امروز حیات و ممت این روستا به رودخانه‌ی شصت کلاته وابسته است. هم‌چنین در مورد پیشینه‌ی این روستا هم باید بگویم، هرچند هنوز کار باستانشناسی حرفه‌ای و دقیقی روی روستای سیدمیران صورت نگرفته، ولی باتوجه به این‌که اخیراً تلاش می‌شود که برای تأمین آب شرب گرگان، سدّی را در جنوب سیدمیران بسازند، یک سری مطالعات باستانشناسی اضطراری صورت گرفته، که این مطالعات به ما می‌گوید که این روستا از قدیم‌الایام محلّ زندگی گروه‌های مختلف اجتماعی بوده، چنان‌که در گوشه و کنار روستا هم آثار متعدّدی وجود دارد، که شاید مشهورترین آن‌ها همان منطقه‌ی «کیاخیل» (کیاخیل) در غرب سیدمیران است و شامل بقایایی از حمام تاریخی و آثار سکونت و زندگی اجتماعی می‌باشد. علاوه براین، خود نام سیدمیران به ما کمک می‌کند که این روستا و پیشینه‌ی آن را بشناسیم. واژه‌ی سیدمیران، گویای این است که از قدیم‌الایام در این منطقه «سادات» زندگی می‌کردند. ساداتی که پیشینه‌ی حضور آن‌ها در این منطقه حداقل به دوران تیموری و صفوی بازمی‌گردد، اما امروزه از آن سادات دیگر ردّی در سیدمیران نمانده و سادات کنونی سیدمیران از آن گروه سادات قدیم نیستند، بلکه کسانی هستند که در دوره‌های متأخرتر از نواحی دیگر به این‌جا مهاجرت کرده‌اند. سیدمیران امروز دیگر در منطقه‌ی کیاخیل نیست،

بلکه سیدمیران کنونی در بخش غربی تپه‌ای شکل گرفته که در امتداد یک نهر آب مصنوعی قرار دارد؛ در واقع اهالی برای این‌که آب را از جنوب به سمت شمال انتقال بدهند، این نهر را حفر می‌کنند و بعد در همین جا ساکن می‌شوند. اتفاقاً ژاک دموورگان باستان‌شناس فرانسوی، که در دوران قاجار به منطقه‌ی ما آمده، در کتاب خودش از «سیدمیران تپه» یاد کرده، که دقیقاً منظورش همین روستای سیدمیران کنونی است. منتها بعدها این سیدمیران روزبه‌روز گسترش پیدا می‌کند و در کنار سکونتگاه قدیم، یک محلّه‌ی جدیدتر اضافه می‌شود. به بخش قدیمی روستا «گهنه‌ده» و به بخش جدید آن «نوده» می‌گویند، که البته الآن همه‌ی این‌ها کاملاً باهم درآمیخته و گهنه‌ده و نوده روستای سیدمیران امروزی را تشکیل می‌دهند.

رجایی اضافه کرد: در دوره‌ی قاجار تمام گزارش نویسان مثل ملگونوف، مکنزی، رابینو ... همه‌ی این‌ها در گزارش‌های خودشان به سیدمیران اشاره می‌کنند و نام این روستا را در کتاب خودشان می‌آورند و همه هم تأکید بر این دارند که سیدمیران جزو روستاهای بلوک سَدَن رستاق است. قدیمی‌ترین آمارهایی هم که ما از سیدمیران داریم، از همان دوره‌ی ناصرالدین شاه و بعد هم مظفرالدین شاه است، که یکی از این آمارها، به ما می‌گوید که در سال ۱۲۷۶ هجری قمری ۳۰ خانوار با ۱۶۲ نفر در سیدمیران ساکن بوده‌اند. اما چند سال بعد، یعنی در سال ۱۲۹۶ هجری جمعیت روستا کمی اضافه می‌شود؛ با جمعیت ۳۱۰ نفر. یک نکته‌ی دیگری هم که در کتابچه‌ی نفوس اهالی مملکت استرآباد، درباره‌ی سیدمیران آمده، این‌طور نوشته‌که: «سیدمیران اربابی است، خالصه‌ی رعیتی از مال آقایان قاجار و ساوری و سادات شهری، قدری هم آب خالصه دارد و آب مشروب آن هم از رودخانه‌ی شصت‌کلاته است». سپس رجایی به ارائه گزارش‌هایی از حسینی‌قلی مقصدولو ملقب به وکیل‌الدوله در مورد سیدمیران، پرداخته و به برخی وقایع سیدمیران در طول تاریخ، مانند: تلاش برای جابه‌جایی روستا در دوره رضاشاه، نقش سیدمیرانی‌ها در جنگ جهانی دوم و شیوع وبای التور در سال ۱۳۴۳ در روستای سیدمیران، تأسیس نخستین مدرسه در سیدمیران و حضور استاندار وقت برای افتتاح آن، تأثیرات مسأله اصلاحات ارضی و ملی شدن آب‌ها در سیدمیران، مشارکت سیدمیرانی‌ها در انقلاب ۱۳۵۷ و جنگ تحمیلی اشاره کرد.

در ادامه‌ی برنامه رحمت‌اله رجایی از آقایان محسن و نقی ساورعلیا دعوت کرد، تا پیرامون برخی مسائل فرهنگی و آداب و رسوم روستای سیدمیران گفت‌وگو کنند. در این بخش از برنامه، رحمت‌اله رجایی از محسن ساورعلیا خواست تا در مورد یکی از آداب عزاداری اهالی سیدمیران توضیحاتی بدهد. محسن ساورعلیا گفت: در گذشته عزاداری در سیدمیران سه شب بود و در طول این سه شب اهالی روستا وقتی برای تسلیت می‌رفتند، با خودشان شام می‌بردند، چون اعتقاد داشتند که این رسم از زمان پیغمبر (ص) به آن‌ها رسیده و نباید تا سه شبانه‌روز از خانه‌ی عزادار دود بلند شود و آن‌ها نباید به فکر پذیرایی از میهمانان باشند و به این طریق به خانواده‌ی عزادار کمک می‌شد. در ادامه نقی ساورعلیا نیز همین گفته‌ها را تأیید کرده و آغاز این سنت را به عزاداری حمزه سیدالشهداء عموی پیغمبر نسبت داد.

این گفت‌وگو که تماماً به گویش تبری بود، با مطالبی در ارتباط با برخی آیین‌های عروسی در سیدمیران ادامه یافت

و در پایان این بخش چند قطعه از ابزار کشاورزی سنتی که روی سن قرار داشت، مورد بررسی قرار گرفته، میهمانان برنامه ضمن بیان کارکردهای این ابزارها، به معرفی اجزاء آنها به گویش محلی سیدمیران نیز پرداختند.

پس از پایان این بخش از برنامه، رحمت‌اله رجایی به معرفی برخی از نویسندگان، کاتبان و حامیان کتاب اهال سیدمیران، از دوران قاجار تا کنون پرداخته و در پایان به معرفی یکی از نویسندگان معاصر سیدمیران به نام حسینعلی ساورعلیا، معروف به «شیخ حسین»، متولد سال ۱۳۳۶، از فعالان انقلاب ۱۳۵۷ و پاسدار بازنشسته پرداخته و از فرزند ایشان دعوت کرد تا به نمایندگی از پدرش برای دریافت لوح تقدیر به روی سن بیاید.

در بخش بعدی برنامه، سعید ساورعلیا، مدیرعامل سابق شرکت تعاونی زراعت سبز سیدمیران، به سخنرانی در مورد اقتصاد روستا پرداخته و ضمن تأکید بر اقتصاد کشاورزی روستا بیان داشت: سیدمیران در حدود ۱۲۰۰ هکتار اراضی دارد که از این ۱۲۰۰ هکتار، بیشتر اراضی اش در منطقه‌ی جنوبی روستا قرار دارد و به قول ما پشت روستای سیدمیران می‌شود. نزدیک به ۸۵ درصد اراضی، ۸۰۰ هکتار از این اراضی به صورت آبی و ۳۰۰ هکتار به صورت دیم هست که بخشی اش اراضی شیبدار ما هست. توی همین اراضی حدود ۲۰۰ هکتار اراضی باغی را داریم. عمده مردم سیدمیران فعالیت‌شان فعالیت کشاورزی و زراعی است. البته ما زنبوردار و دامدار هم داریم بیشترین محصولات کشاورزی حوزه‌ی ما هم گندم، گُلزا، سویا و شلتوک و مقدار ناچیزی جو و سایر محصولات است. حجم گردش مالی سالیانه اقتصادی سیدمیران در سال ۱۴۰۴ در حدود یکصد میلیارد تومان است، که بیشتر محصولی که ما کشت می‌کنیم گندم است و بیشتر حجم این گردش مالی هم مربوط به کشت گندم است. البته ما فعالیت بنگاه‌های تولیدی را هم داریم که عبارتند از دو واحد یخچال‌سازی و تعداد واحد تولیدی دیگر. در حوزه‌ی زراعی ما حدود ۸۰ تا ۹۰ میلیارد تومان گردش مالی داریم و باقی این گردش مالی در حدود ۱۰ تا ۱۵ میلیارد تومان هم مربوط به سایر فعالیت‌هایی است که در حوزه‌ی سیدمیران انجام می‌شود. اکثریت غریب به اتفاق مردم سیدمیران یکدست بومی هستند و همه‌ی آنها تبری‌زبان هستند. تعداد ادوات کمباین ما ۱۰ تا ۱۵ دستگاه است. البته ما کمباین شالی داریم، تراکتور حدود ۲۰ تا ۳۰ دستگاه است. البته این تعداد ثابت نیست و ممکن است کم و زیاد شود. ما ۸۵ هکتار نَسَقِ پلاک دار داریم که جزو اراضی‌ای است که مربوط به سفره‌ی مردم هست، که بتوانند آن‌جا کشت مصرف سالانه‌ی خودشان را انجام دهند. پس از پایان گزارش اقتصادی روستای سیدمیران، تعدادی از هنرمندان سیدمیرانی به اجرای موسیقی زنده پرداختند؛ در این بخش احسان تازیکه (نوازنده دوتار و خواننده) و رضا تازیکه (نوازنده تنبک) از جوانان سیدمیرانی، بخشی از موسیقی فولکلور منطقه را اجرا کردند.

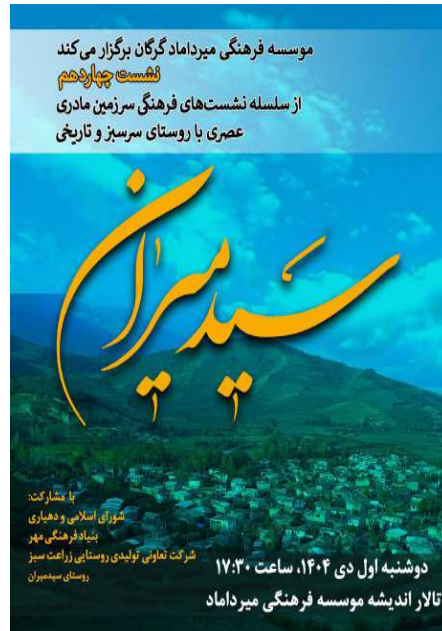
بخش بعدی برنامه با گفت‌وگوی رحمت‌اله رجایی و آقای رجب ساورعلیا رئیس شورای روستای سیدمیران پیرامون مسئله‌ی حلّ منازعات زمین در سیدمیران و منطقه غرب استان گلستان، ادامه یافت. در این بخش از برنامه تجربه‌ی موفق اهالی روستای سیدمیران در حلّ منازعات ۳۰ ساله بر سر اراضی و استفاده از همین تجربه در حلّ سایر منازعات اراضی در روستاهای غرب گلستان، مورد بررسی قرار گرفته و تجربیات ارزشمندی در این زمینه انتقال داده شد. تجربیاتی که منجر به تأسیس «هیأت صلح روستای سیدمیران» شد، که تاکنون بالغ بر چهار

سال است که به حل اختلافات روستایی در منطقه غرب گلستان مشغول است. در ادامه‌ی برنامه از محمود اخوان مهدوی دعوت شد تا به معرفی برخی اسناد تاریخی روستای سیدمیران بپردازد. اخوان ضمن رونمایی از دو تصویر تاریخی از روستای سیدمیران متعلق به سال ۱۳۱۱ خورشیدی، بیان داشت من در این جا می‌خواهم بحث معرفی اسناد را پایان داده و اساساً علت این‌که قبول کردم در این جلسه صحبت

کنم، این بود که از همان ابتدا فکری به ذهنم خطور کرد و می‌خواستم آن فکر را عملی کنم. موضوع از این قرار است که چون در این برنامه آقای رجایی مجری-کارشناس هستند و مسلماً در این جایگاه، در مورد خودشان چیزی نخواهند گفت، من می‌خواهم در مورد آقای رجایی به عنوان یکی از سرمایه‌های فرهنگی روستای سیدمیران و شهر گرگان و استان گلستان صحبت کنم. اخوان در ادامه به معرفی برخی از فعالیت‌های فرهنگی و پژوهشی رجایی پرداخته و عنوان داشت که رجایی پژوهش‌هایی را انجام داد و کتاب‌هایی را تألیف کرد که همگی در نوع خودشان نخستین قدم در حوزه‌های مختلف فرهنگی و پژوهشی بودند، که از آن جمله کتابچه تاریخچه شهرداری گرگان، کتابچه تاریخچه مطبوعات استان گلستان، کتابی در

مورد محمدآخوند جرجانی، کتاب ۳ جلدی تاریخ پزشکی استان گلستان، کتاب تاریخچه دانشگاه منابع طبیعی گرگان و... که همگی در نوع خودشان کاری نو و بدیع بودند. علاوه بر این آثاری در سطح ملی انجام دادند مثل کتاب «آتش همچنان بدون دود است» در مورد نادر ابراهیمی، که جزو معدود کتاب‌های مستقل در مورد این نویسنده‌ی مشهور ایرانی است.

سپس رحمت‌اله رجایی پایان جلسه را اعلام کرده و از حضار دعوت کرد ضمن بازدید از نمایشگاه صنایع دستی و آثار مؤلفان سیدمیران، با نان سستی «کشتا» [keshta] و «جوزلوا» [jozelva] (جوزحلو- حلوا گردویی)، از خودشان پذیرایی کنند.

برای تماشای فایل تصویری این نشست فرهنگی
گد مقابل را اسکن کنید